

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

55. Considerando Passionem Christi per septem Affectus, qui in ejus
consideratione excitari possunt ac debent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

norandus est Deus, quantò pro miseris hominibus etiam indigna suscepit. Et omnia quæ firmissima sunt salvatoris nostri, tantò magis nos ambire æstimareque convenit, quantò & magis infirmi esse noscimus. Plus enim ibi recipimus sanitatis nostræ, ubi amplius Redemptorem nostrum infirmitatis & dignationis sublimiter reperimus pro nobis. Magna quippe Salvatoris nostri infirmitas, magna etiam est infirmitas nostræ sanitas: & ibi est maxima nostra exultatio, ubi maxima est Salvatoris nostri humilitas, atque dignatio. Quare manifestum est posse, & debere nos ejusmodi affectu & sensu affici erga Christum positum in Passione, ejusmodi, affici nos non convenit erga eundem positum jam in Beatitudine.

MODUS LV.

Quinquagesimus quintus meditandi Passionem Dominicam modus esse potest, per varias animi nostri affectiones, quas ipsius Passionis consideratio in considerante necessitas nec non fructuosè, simulque ad Domini placitum pergrate excitat. Sufficiet enumerasse hic loco septem præcipuas: quas desumo à Patre nostro Francisco Costero: positas ab ipso exprecatasque in Præfatione ad suas de Passione Dominicæ meditationes. Ait igitur ille, septem affectiones posse in nobis per Passionis Dominicæ meditationem concitari.

Costerus Prima est *Compassio*, hoc est animi affectus quâ patienti condolemus, ejusque dolores quos in nos transferimus, & eos si non corpore, tamen animo sentimus: eâque affectione videtur

quasi divisus & communicatus dolor ejus qui patitur, leviorque & mitior effectus. Uti etiam gravior est molestiorque, si patientem vel irrideas, vel malis ejus nil movearis. Christus ut dolores nostros leniret, pati pro nobis, & compati nobis voluit, teste Apostolo. *Non habemus Hebr. 4. 15. Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris, tentatum autem per omnia.* Et quidem, licet Christi dolores jam absolutos, mitigare nos nostro dolore non possumus, grata est tamen ei nostra compassio, qua ejus dolores, quasi nostros facimus, nobisque aplicamus, per hoc enim idonei conglorificationi ejusdem effici-mur, siquidem compatimur: ut ait Apostolus. *Rom. 8.* Cæterum duo sunt, quæ ad hanc Compassionem faciunt. Primo, Personæ Conditio. Secundo, Gravitas Pœnarum.

Quantum ad Personæ Christi conditionem, si compassione moveri volumus: expendemus quod is qui patitur, sit 1. Dignitate Deus, qui majestate replet Cælum & Terram. 2. Homo nobilis ex Regia Davidis stirpe ortus, de Spiritu Sancto in Virginis utero conceptum. 3. Idem si intellectum spectes; Sapientissimus, doctissimusque. 4. Si voluntatem; Sanctissimus, qui nec in Deum nec in hominem peccatum unquam fecit. 5. Si conversationem; gravissimus: qui nunquam ridere, sæpius flere pro nostris peccatis miseriisque visus sit. 6. Si merita & beneficia: de omnibus optimè meritis omni genere meritorum. 7. Si formam totiusque corporis speciem ac dignitatem; præ filius hominum speciosus, complexionem tenerimus. 8. Si officium & munus; Rex Regum, Dominus Dominanti-
 X 3 um,

Druck
 Bicki
 der: asce
 Romus III
 N. V
 58

um, Messias, Pontifex summus, Legislatoꝝ, Magister & Doctor, Redemptor & Salvator.

Quantum verò ad Pœnarum gravitatem, expendemus. 1. Nihil omnino in Christo vacuum fuisse cruciatu maximo: totum enim corpus omnesque corpõris sensus: Anima idem equæque potentia suas pœnas sustinuerunt. 2. Pœnæ ista fuerunt acerbissimæ, tum ob tenerrimam complexionem; tum quod nullo interno solatio ad ferendum mitius sublevaretur. Hinc Theologorum est certissima doctrina: Neminem in hac vita sustinuisse unquam tales pœnas quales Christus sustinuit. Anne igitur decet nos condolere Filio Dei, tanta propter nos suffeꝝrenti?

Secunda Affectio est, Compunctio, sive Dolore peccatis, quando ad horrorem detestationemque peccatorum, ex meditatione Passionis Dominicæ inducimur, quod commode fiet. Si Peccati malitiam. 2. Quid peccatum Christo attulerit, consideremus. Et malitia quidem in Deum utpote in Deum infinitum, est infinita, tantaque ut (salvâ justitiâ Dei, quæ violari non debuit) deleri nisi re infinitâ non possit. Igitur vel infinita pœna toleranda erat, quæ in creaturam finitam venire nequit, vel tempore infinito, quomodo luunt damnati in inferno: vel personæ infinitæ Dignitatis patiendum erat, hoc est ipsimet Deus infinitæ majestatis; alia enim persona nulla infinita exstat. Hinc ulterius progrediamur, attentèque consideremus: quid Deum de Cœlis in terram traxerit, atque ad Passionem induxerit Peccata scilicet nostra. Nisi enim peccasset homo, nec nasceretur; nec pateretur, nec moreretur.

retur Deus in mundo. Proinde sicut peccatori sua peccata in inferno sedem parant; & sicut furi suum parant furta supplicium: sic cujusque nostrum peccata, Christo moriendi necessitatem intulerunt. Detestanda est igitur malitia peccati, quæ Deum quoque ipsum ad Crucem adigit. Ne verò putes, extenuari hinc peccati gravitatem, quòd non pro tuis solius, sed pro totius mundi peccatis, Christus sit passus: scire debes per hoc non minui malitiam peccati, sed virtutem Passionis Dominicæ magnam indicari; quæ non unius, non paucorum, sed mundi universi peccata deleverit. Etenim meritum Passionis cum sit infinitum, nullâ malitiâ potest superari: sed tamen etiam ad peccati gravitatem indagandam, hoc vel unum sufficit, quod nisi Infinito Christi merito non potuerit aboleri. Ut ergo solis hujus lucem, si unus solusque tantum spectes, non magis ille tibi lucet, quàm si cum infinitis aliis communiter eam spectaveris; utque non minùs homini mortem inferas, solus eor ejus perfodiendo, quàm si cum sociis pluribus idem facias: ita unicum etiam peccatum mortale, ad quod expiandum opus fuit Morte & Passione Filii Dei, à nobis commissum, non est minus causa mortis Domini, quam conjunctum eum peccatis omnibus omnium hominum. Neque Passio Christi, minùs tibi uni utilis est ob id, quod pro omnibus obita sit, quàm si pro te solo obita fuisset. Et nunquid modica tibi causa est detestandi peccata tua dolendique de iis?

Tertia Affectio est, Imitatio. Ut nimirum desideremus ea sequi imitarique, quæ in Christo

X 4

con-

Drux
Bicki
per: asce
Tomus III
V
58

1. Petr. 2. 21. contemplamur, monente Apostolo. *Christus*
passus est pro nobis; Vobis relinquens exemplum, ut
 1. Petr. 4. 1. *sequamini vestigia eius. Et. Christo Passo pro nobis*
in carne, & vos eadem cogitatione armamini. Dicitur
 sunt autem in Passione Domini imitanda. Unum
 est desiderium patiendi pro Christo, qui tam
 acerba pertulit pro nobis prior. Alterum est
 Virtutum cumulus, qui si usquam alibi, in Pas-
 sione certè eluxerit, ita ut tametsi verbis siluerit
 Dominus, exemplo tamen de hac quasi cathedra
 Crucis omnes virtutes & quidem perfectis-
 simas doceret, tum quia nullà fovebatur interna
 consolatione, ut nos solemus foveri, interna
 gratiâ comitante nostras actiones virtuosas, tum
 quia non deerat Christo magna & justa reculan-
 di repugnandique occasio. Nobis itaque, in
 qualibet Passionis Christi meditatione, investi-
 gandum erit, quæ in eâ virtus potissimè com-
 menderetur, tum quomodo eam tunc Dominus
 exercuerit: demum excitandum est desiderium
 propositumque firmum, ejusdem virtutis qua-
 rendæ & adipiscendæ, motusque excogitandus
 ejus comparandæ, & Christi ipsius per hanc ejus
 virtutis actionem gratia imploranda ad id, quod
 proposuimus, perficiendum. Elucet autem
 in Passione Domini omnes quidem virtutes, sed
 potissimum illæ, quas nobis toties scriptura
 commendârunt. Humilitas, Mansuetudo, Obe-
 dientia, Charitas, Misericordia, Contemptus
 mundi, Perseverantia.

Humilitas. Quâ multimodis irrisus spinea
 coronâ redimitus, latroni Barabbæ postpositus
 in medio latronum crucifixus, & aliaque plura
 genus

genus contemptuum perpeffus, demiffè femper fe habuit.

Mansuetudo. Qua benignum fe omnibus moderatumque femper exhibuit; mala, patientiffime toleravit, & admirabili filentio ad omnes injurias, convitia, ludibriaque conticuit, excufationes nullas adhibuit, neminem fuâ loquacitate offendit, nihil unquam dixit afperius cuiquam nihil fecit.

Obedientia. Quæ tunc fanè vel maximè commendationem meretur, quando & difficilia, & ab impiis, & modo moreque afpero imperantur. Fuit autem Chriftus non folùm Patri obediens ufque ad mortem crucis: fed impiis quoque iudicibus & tortoribus: quibus, ut veftes exueret, purpuram indueret, spineam coronam fumeret, Crucem humeris ferret, ad clavos manus pedesque porrigeret, & alia pleraque imperantibus, fimpliciter, alacriter, & conftanter obtemperavit.

Charitas. Quæ tum demum fuis absoluta numeris videtur, cum propter Deum non folùm amicos, fed ipfos quoque hoftes, nobis peffimè volentes, & fummo profequimur amore, & eos pro hoftibus nunquam, fed pro amicis habemus: quod cumulatifsimè Dominus præftitit: qui de perfectiffima fua in nos charitate loquens. *Majorẽ (ajebat) charitatem nemo habet, quàm ut animam fuam ponat quis pro amicis fuis.* Cùm autem major videatur eße adhuc charitas, fi animam ponas pro inimicis: major tamen ea eß charitas, quæ nullos agnofcit inimicos, fed ipfos etiam hoftes reputat pro Amicis, eisque non minùs quàm Amicis benefacit, & animam fuam

X 5

pro

Druck
Bickl
ver: 1800
Tomus III
V
58

pro eis ponit. Itaque Christus eâ suos inimicorum
 charitate complexus est, ut quo plura ab eis
 sustineret, hoc magis semper in eos amore in-
 ardesceret, majoribusque beneficiis cumularet:
 non aliter quàm igni oleum superfusum, vel felle
 agitatus carbo magis incalescit. Igitur toto qui-
 dem Passionis tempore, pro inimicis Patrem
 exorabat, juxta illud: *Pro eo ut me diligere, de-
 trahebant mihi: ego autem orabam*; mente, si non
 voce. Sed cruci ab eis affixus elatâ voce pro
 crucifixoribus oravit; demumque expirans,
 corda illorum ad fidem & pœnitentiam saluta-
 rem, summâ charitate commovit.

Misericordia. Quâ nobis Dominus omnia
 sua, seque ipsum, vestes, honorem, famam, bo-
 ni nominis existimationem, florentem ætatem,
 vires, sanitatem, sanguinem, animam, corpus,
 vitam & mortem donavit.

Contemptus mundi. Quo illa omnia, quæ
 mundus admiratur & in bonis habet, repudiavit
 suscepit autem illa, à quibus mundus abhorret,
 pro divitiis extremam elegit Paupertatem; pro
 honoribus contemptum; pœnas pro deliciis
 pro favoribus irrisionem.

Perseverantia. Quâ nec Matris dolore vi-
 ctus, nec Amicorum tristitiâ motus, nec hosti-
 um irrisione superatus, nec corporis tormentis
 fractus, nec indignitate, aut ingratitude ex-
 asperatus, de cruce descendere, Passionisque &
 amoris beneficium deserere voluit, quod semel
 pro salute nostra peragendum assumpsit.

Quarta Affectio est, Gratiarum actio. Quâ be-
 neficia in nos collata contemplant, in laudes
 prorumpimus, non verbis modò, quæ propria
 laus

lausest, & actio gratiarum minima: sed corde
 potius & operatione, ut & mente acceptum be-
 neficium recolentes, magni illud faciamus, &
 ab omni offensa benefactoris caveamus, & om-
 nibus in rebus occasionem rependendi ne præ-
 termittamus. Quinque porrò sunt quæ ad gra-
 titudinem movere solent. 1. Malum quod eva-
 simus. 2. Bonum, quod beneficio accepimus.
 3. Dignitas Benefactoris. 4. Modus collati be-
 neficii. 5. Conditio personæ, in quam benefici-
 um confertur. Ut ergo ad Gratitude[m] indu-
 camur erga Christum hæc nobis cogitanda sunt.
 1. Mala à quibus hæc Christi Passione erepti su-
 mus. Peccatum omnium malorum maximum.
 Mentis cæcitas. Cordis durities. Servitus dia-
 boli. Fœditas animæ. Præfens æterni ignis pe-
 riculum; qui ita gravis est; ut cogitationem su-
 peret; ita diuturnus, ut finem nesciat; ita cer-
 tus, ut absque Christo evitari nequeat. 2. Bona
 quæ accepimus. Gratiã, Justitiã, Adoptio-
 nem filiorum Dei. Sacramenta, Sacrificium,
 Virtutes, Promissionem vitæ æternæ. Denique
 omnia bona corporis & animæ, interna & ex-
 terna, quæ omnia nobis Christi Passio vel dona-
 vit vel conservavit. 3. Personæ Dignitas. Ut
 enim solet propter dignitatem majus dari stipen-
 dium Doctori vel Homini nobiliori, pro exiguo
 quamvis officio, quàm rustico, pro labore licet
 gravi: ita majores gratiæ sunt habendæ digniori.
 Quæ tandem ergo Christo, qui infinitæ Dignita-
 tis est, exhibebitur gratitudo? 4. Modus præstiti
 beneficii: gratis & non sine summo labore.
 Cælum Terramque condidit Deus, verbo solo;
 edemit autem te doloribus, sanguine, & vitâ
 suâ,

s: Dux
 Bicki
 ver: acced
 Tomus III
 V
 58

Sap. 11.

suâ, pro quibus collatis omnibus, nihil à te præter laudem, memoriam, & gratiarum actionem requirit. 5. Personæ cui beneficium præstatum conditio: si vilis, si hostis, si ingratus. Nos porò quid sumus? Si orbis terrarum, ante Deum est sicut gutta roris antelucani, qui descendit in terram, quid erit ad Deum collatus homuncio unus? qui nihil est si cum universa orbis mole conferatur. Vilitatem nostram expressit Sacerdos Job. *Putredini dixi, Pater meus es; Matri mea, & soror mea, vermibus.* Jam verò non solum viles sumus, sed etiam hostes, alieni & averti à Deo, gratiam ejus nec quærentes, nec petentes, quin potius respuentes oblatam.

Job. 17.

Hæc igitur expendens. 1. Ereptum te ex summis, certissimis, æternisque malis. 2. Donatum summis infinitisque bonis. 3. A summo & infinitæ majestatis Deo. 4. Tantis ejus laboribus doloribusque, quantos nulla mortalis creatura unquam sustinuit, consideratis, an non æquum sit, tam abjectam creaturam, in laudes & gratiarum actiones dissolvi?

Quinta Affectio est, Spes & Fiducia. Trium rerum consideratione spes nostra infringi solet. 1. Consideratione splendoris, qui ad vitam æternam requiritur, in quam nihil intrabit inquinatum. 2. Consideratione Examini exacti Judicis illius, qui etiam de otioso verbo exigentationem, penetrabitque usque ad divisionem Animæ & Spiritûs, scrutabiturque cogitationes & intentiones cordis. 3. Consideratione vilitatis nostræ: qui & quotidianis peccatis Dei justitiam offendimus: & pleni concupiscentiis vitiisque vivimus, & cordis nostri interiora ipsius

ipsimet non penetramus: *Et si simplex fuero* (ait Job) *hoc ipsum ignorabit anima mea.* Huic diffidentia medetur Passio Christi, animumque peccatoris in spem erigit. Nam 1. Etsi Regnum celorum magnam munditiam requirit: tamen etiam Christi Passio & sanguis lavat omnes iniquitates nostras, animam sole clariorem reddit, efficit filios Dei, dat jus ad vitam æternam, ut jam eam non tanquam in alienam, sed veluti in nostram hæreditatem ingrediamur. Est quidem districtum Christi judicium, seu Passionis hujus merita severitatem hanc præferre possunt: cum major sit satisfactio quam debita; & peccata quidem sint numero finita, merita autem magnitudine infinita: & denique, quia Judex erit qui fuit Advocatus. Mediator, Redemptor: qui ut tibi Cælum daret, ipsemet ejus pretium tibi obtulit: sanguinem, inquam, pro te fustum, cuius ipse, quem magno labore fudit, non ignorat dignitatem. 3. Vilitas nostra, est magna illa quidem, ut qui *ex nobis nihil possumus quasi ex nobis*, sed tamen gratia, Passionis merito, nobis communicata, admirabilem addit animis nostris splendorem, dimittit peccata omnia: addit vires & facilitatem operandi, operibus nostris sufficit dignitatem, ut vitam æternam mereamur. Spes igitur nostra erigetur, si omnes opes Christi, ejus omnia merita, omnia jejunia, labores, pœnas, & quæcunque demum vel fecit, vel sustinuit cogitemus, non aliter nostra esse, quam mariti bona ad uxorem pertineant, quibus ipsa ad suorum solutionem debitorum, aliasque necessitates uti possit.

Sexta Affectio est, Amor Dei. Amorem por-
rò

Job. 9. 21.

2. Cor. 3. 5.

Druck
Bick
er: aus
Tomus III
V
8

rō excitat. 1. Rei ipsius quæ amatur Dignitas,
 Nobilitas, & Pulchritudo. Quomodo pulchri-
 tudine virtutum vel scientiarum ad earum amo-
 rem inardescimus. 2. Amor, si nimirum prio-
 res diligamur. Cæterum ad amorem augendum
 conducit. 1. Si non verbis modò, sed magnis
 quoque beneficiis sit amor testatus. 2. Si ma-
 gno labore & incommodo Amantis, hæc bene-
 ficia comparentur. 3. Si injuriâ affectus, repul-
 samque sæpiùs passus Amans, nihilominùs amo-
 rem concidere non patitur. 4. Si his omni-
 bus molestiis & laboribus suis nihil quærat, quam
 redamari. Et hæc quidem omnia Christus sua
 Passione exhibuit. 1. Dilexit enim nos opere
 & veritate, omniaque bona nobis donavit. 2.
 Magno suo incommodo, pro nobis factus ege-
 nus, ut nos ditaret, omnia mala assumpsit, ut nos
 repletet omni bono. 3. Toties à nobis repul-
 sus, nihil tamen de amore nostri remittit. 4.
 Denique à nobis præter Amorem nihil requirit.
 Ama (inquit) & sufficit. Ut ames porrò, ser-
 vandæ erunt leges & conditiones amantis, quas
 hac Passione suâ Christus expressit, 1. est. Ut
 de re amata perpetuò cogitemus; sicut Christus
 ut nostri memoriam nunquam deponeret, in
 manibus suis nos inscripsit, vel potius inscul-
 psit. 2. Ut de ea frequenter loquamur, ex ab-
 undantia enim cordis os loquitur. Quomodo
 Christus etiam in ipsa Cruce de nobis locutus est
 cum Patre, eumque pro nobis oravit. 3. Ut ni-
 hil æquè vereamur quàm Amatam offendere,
 quod nos Christus docuit, qui suam Passionem,
 omniaque sua, eo retulit, ut in sui nos amorem
 provocaret. 4. Ut totos nos impendamus in
 rebus

rebus Amici commendandis, & promovendis. Christus enim non sibi, sed nobis laboravit. 5. Ut Amici præsentiam deponamus: sicut Christi deliciae sunt esse cum filiis hominum: & nos in terra, in mari, in aëre, in inferno quæsit, ut nos sibi in æterna beatitudine conjungeret, suamque nobis Divinitatem communicaret.

Septima Affectio est, Admiratio. Quæ excitari solet re aliquâ novâ, insolitâ, & incredibili. Quatuor porrò sunt, quæ Domini Passionem faciunt incredibilem vehementer. 1. Quod sit passus ille, qui est gloria & gaudium Sanctorum, cujus est dignitas infinita, vita æterna, sublimitas immensa; & in cujus majestatem passio non cadit. 2. Quòd pro illis sit passus, à quibus patiebatur, hominibus vilibus, hostibus, ingratis. 3. Quòd talia sit passus, qualia nullus mortalis homo: tam si cruciatus spectes, quàm si ignominias, irrisiones, paupertatem, aliaque vitæ mala. 4. Quòd cum hac Passione genus humanum redemerit, ad hoc perficiendum usus est modo admirabili. Nam 1. Cum summa corporis infirmitate, summam, quâ diabolus mundi hujus Principem prostravit, conjunxit potentiam. 2. Summa Justitia, cum summa misericordia convenit, nam homini faciens misericordiam, in se sustinuit Divinæ Justitiæ severitatem. 3. Summa sapientia eluxit in ea, quæ hominibus putaretur summa stultitia. Siquidem *Crux Christi, Judæis quidem est scandalum: Gentibus stultitia.* Magna porrò fuit sapientia. 1. Callidissimum hostem arte & patiendo superare, iisdemque armis quibus superior evaserat dejicere. 2. Tali supplicii genere nos liberare, in quo & medicinam

Drux
Bicki
er: arce
Tomus III
V
58

cinam reponeret omnium morborum nostrorum, & exempla omnium virtutum proponeret & flammam amoris excitaret. Siquidem nihil usque adeò nos provocat vel ad imitationem Christi, vel ad Amorem Dei, quàm ista acerbissima Dei nostri pro nobis Passio. Hactenus Peter Costerus, de affectibus animi nostri, qui in Passione Dominicæ meditatione excitari possunt, ac debent.

MODUS LVI.

Quinquagesimus sextus modus Passionis Dominicæ meditandi esse potest, Considerando Passionem ipsam, tanquam ingratis hominum in Deum injurias, quibus illi beneficia sibi à Deo facta indignissimè rependerunt. Tali Considerationis modo, utitur ipsa Ecclesia in die Sancto Parasceves, eumque appellat Improperia: idque ideo, quia in eo inducitur Deus impropersans ingrato populo suo, beneficia sua maxima à se illi facta, injuriis acerbissimis sibi eodem retributa. Describo ideam Modi hujus aliquantulam, primum verbis Thomæ de Torsillo, qui ita inducit Christum *doloribus mortis*

Concio Quæ undique vallatum, atque dicentem. O vos omnes qui transitis per viam attendite si est dolor, sicut dolor meus. Videte, me à Discipulo Judæis traditum flagellis casum, & denique Crucifixum. Hæc Christus prope initium
drag. tomo 2. qui transitis per viam attendite si est dolor, sicut dolor meus. Videte, me à Discipulo Judæis traditum flagellis casum, & denique Crucifixum. Hæc Christus prope initium
Pf. 135. ditavi, me spoliavit. Ego ipsi mare aperui in divisionibus, ipse verò carnes meas lacerat, & sanguinis mei effundit. Ego nube eos operui.
Exod. 13. sanguinis mei effundit. Ego nube eos operui.